

Анонимизиран текст

C-118/22 - 1

Дело C-118/22

Преюдициално запитване

Дата на постъпване в Съда:

17 февруари 2022 г.

Запитваща юрисдикция:

Върховен административен съд (България)

Дата на акта за преюдициално запитване:

10 януари 2022 г.

Касатор:

NG

Ответник:

Директор на Главна дирекция „Национална полиция“ при МВР – София

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

София, 10.01.2022 г.

[OMISSIS] Производството е по чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по касационна жалба от NG [OMISSIS] срещу Решение №548 от 02.02.2021 г. на Административен съд София-град (АССГ), постановено по административно дело № 10074/2020 г.

С обжалваното решение на АССГ е отхвърлена жалбата на NG от гр. София срещу Заповед № 3286у-3258 от 02.09.2020 г. на директора на Главна дирекция „Национална полиция“ при Министерство на вътрешните работи (МВР), с която е отказано снемането на полицейска регистрация № 16903 от

02.06.2015 г., извършена от Районно управление Казанлък при Областна дирекция на МВР - Стара Загора на NG.

Касационният жалбоподател счита обжалваното решение за неправилно, постановено при съществени нарушения на съдопроизводствените правила, в нарушение на материалния закон - отменителни основания по чл. 219, т. 3 АПК.

Касаторът излага доводи, че обработването на лични данни чрез съхранение, с цел противодействие на престъпността, опазване на обществения ред и провеждане на наказателно преследване, не може да се осъществява неограничено във времето. Аргументира тезата си с приложението на чл. 5, 13 и 14 от Директива 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления, или изпълнението на наказания и относно свободното движение на такива данни, и за отмяна на Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета (наричана Директивата). Сочи, че реабилитацията не е изрично посочена като основание за снемане от полицейска регистрация, но този законодателен пропуск не може да бъде тълкуван в смисъл, че полицейската регистрация е неограничена във времето и не съществува ред за нейното снемане, макар и да липсват основания за съхраняването на тези лични данни и обработването им с неясни цели. Прави искане за отправяне на преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз (СЕС) по три въпроса: 1) Дали разпоредбите на чл. 5, 13 и 14 от Директивата и на Регламент (ЕС) 2016/679 допускат безкраен срок на съхранение на лични данни свързани с полицейската регистрация на лица и в кои случаи?; 2) Допустимо ли е съхраняването на използваните лични данни, свързани с полицейската регистрация, без определен краен срок предвиден в националния Закон за защита на личните данни? и 3) Допустимо ли е съгласно разпоредбите на чл. 5, 13 и 14 от Директивата и на Регламент (ЕС) 2016/679 допълнително обработване на личните данни за цели, различни от тези, за които те са били първоначално събрани?

Иска от съда съдебното решение да бъде отменено. Претендира разноски.

Касаторът се представява от адв. П. Куюмджиев.

Ответникът - Директорът на Главна дирекция „Национална полиция“ при МВР се представява от юрисконсулт Петров, намира касационната жалба за неоснователна. Обосновава, че заличаването на последиците от осъждането при настъпила реабилитация е неотнормируемо към снемането на полицейската регистрация, чиято цел е насочена към дейностите по чл. 27 от Закона за МВР, поради което съдът правилно е заключил, че оспорваният административен акт е законосъобразен и е отхвърлил жалбата срещу него.

Представителят на Върховната административна прокуратура дава подробно заключение за неоснователност на касационната жалба. Сочи, че липсата на срокове за изтриването на данните от администратора или техен периодичен преглед не може да се разглежда като основание за отмяна на всеки административен акт за отказ от снемане на полицейска регистрация. Изтъква още, че в конкретния случай, предвид конкретните дати на влизане в сила на осъдителната присъда (02.12.2016 г.) и евентуално настъпилата реабилитация не може да се твърди, че събраните лични данни на касатора, които се обработват от полицейските органи, се съхраняват за период по-дълъг от необходимото за целите, за които се обработват.

Върховният административен съд, пето отделение, намира, че касационната жалба е подадена от надлежна страна, в срок и е процесуално допустима, но за правилното разрешаване на спора относно законосъобразността на решението на АССГ е необходимо тълкуване на относими норми на съюзното право, поради което и като взе предвид, че разглежда спора като съдебна инстанция, чието решение не подлежи на обжалване, следва да отправи запитване до Съда на Европейския съюз по реда на чл. 267, параграф 3 от Договора за функциониране на Европейския съюз.

1. Страни по делото

1.1. Касационен жалбоподател, жалбоподател и в първоинстанционното производство- NG от гр. София [OMISSIS] чрез адв. Павлин Куюмджиев, [OMISSIS];

1.2. Ответник в касационното производство, ответник и в първоинстанционното производство - Директорът на Главна дирекция „Национална полиция“ при МВР - гр. София, [OMISSIS];

1.3. Върховна административна прокуратура, гр. София, [OMISSIS].

2. Право на Европейския Съюз

2.1. Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания и относно свободното движение на такива данни, и за отмяна на Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета.

2.1.1. чл. 5 - „Държавите членки предвиждат да бъдат определени подходящи срокове за изтриването на лични данни или за периодична проверка на необходимостта от съхранението на лични данни. Спазването на тези срокове се гарантира чрез процедурни мерки.“

2.1.2.чл. 13 - „Информация, до която се осигурява достъп или която се предоставя на субекта на данните

1. Държавите членки предвиждат администраторът да предоставя на субектите на данни най-малко следната информация:

- а) данни за идентифициране и координатите за връзка на администратора;
- б) координатите за връзка на длъжностното лице по защита на данните, когато е приложимо;
- в) целите на обработването, за които са предназначени личните данни;
- г) правото да бъде подадена жалба до надзорен орган и да бъдат предоставени неговите координати за връзка;
- д) съществуването на право да се изиска от администратора достъп до, коригиране или изтриване на лични данни и ограничаване на обработването на лични данни, свързано със субекта на данните.

2. Освен информацията, посочена в параграф 1, държавите членки предвиждат със закон администраторът да предоставя на субекта на данните, в конкретни случаи и с цел да му се даде възможност да упражни правата си, следната допълнителна информация:

- а) правното основание на обработването;
- б) срока, за който ще се съхраняват личните данни, а ако това е невъзможно, - критериите, използвани за определяне на този срок;
- в) когато е приложимо, категориите получатели на личните данни, включително в трети държави или международни организации;
- г) когато е необходимо, допълнителна информация, по-специално когато личните данни са събрани без знанието на субекта на данните.

3. Държавите членки могат да приемат законодателни мерки, които забавят, ограничават или водят до пропускане на предоставянето на информация на субекта на данните съгласно параграф 2, до такава степен и за толкова време, за колкото тази мярка е необходима и пропорционална в едно демократично общество, като надлежно се вземат под внимание основните права и легитимните интереси на засегнатото физическо лице, за да:

- а) се избегне възпрепятстването на официални или съдебни проучвания, разследвания или процедури;

б) не се допусне неблагоприятно влияние върху предотвратяването, разкриването, разследването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания;

в) се защити обществената сигурност;

г) се защити националната сигурност;

д) се защитят правата и свободите на други лица.

4. Държавите членки могат да приемат законодателни мерки, за да определят категориите обработване, които могат изцяло или частично да попадат в обхвата на всяка една от буквите на параграф 3.“

2.1.3.чл. 14 - „Право на достъп на субекта на данни

При спазване на член 15 държавите членки предвиждат право за субекта на данните да получи от администратора потвърждение дали се обработват лични данни, които го засягат, и ако случаят е такъв, да получи достъп до личните данни и следната информация:

а) целите и правното основание за обработването;

б) обработваните категории лични данни;

в) получателите или категориите получатели, пред които са разкрити личните данни, по-специално получателите в трети държави или международни организации;

г) когато е възможно, предвидения срок, за който ще се съхраняват личните данни, или ако това не е възможно, критериите за определяне на този срок;

д) съществуването на право да се изиска от администратора коригиране или изтриване на лични данни, или ограничаване на обработването на лични данни, свързано със субекта на данните;

е) правото да се подаде жалба до надзорния орган и неговите координати за връзка;

ж) съобщаване на личните данни, които са в процес на обработване, и на всякаква налична информация за техния произход.“

3. Национална правна уредба

3.1. Наказателен кодекс (НК) - [OMISSIS] [OMISSIS]

Чл. 82. (1) Наложено наказание не се изпълнява, когато са изтекли:

1. [OMISSIS] двадесет години, ако наказанието е доживотен затвор без замяна или доживотен затвор;
2. петнадесет години, ако наказанието е лишаване от свобода повече от десет години;
3. десет години, ако наказанието е лишаване от свобода от три до десет години;
4. пет години, ако наказанието е лишаване от свобода по-малко от три години, и
5. две години за всички останали случаи.

Чл. 85. (1) Реабилитацията заличава осъждането и отменя за в бъдеще последиците, които законите свързват със самото осъждане, освен ако в някое отношение със закон или указ е установено противното.

(2) [OMISSIS] Разпоредбата на предходната алинея не се прилага по отношение на осъдените за престъпления против мира и човечеството.

Чл. 88а. [OMISSIS] (1) [OMISSIS] Когато от изтърпяването на наказанието е изтекъл срок, равен на този по чл. 82, ал. 1 и осъденият не е извършил ново умишлено престъпление от общ характер, за което се предвижда наказание лишаване от свобода, осъждането и последиците му се заличават независимо от предвиденото в друг закон или указ.

3.2. Закон за Министерство на вътрешните работи (ЗМВР) - [OMISSIS]

Чл. 25. (1) За изпълнение на дейностите си органите на МВР могат да обработват лични данни.

(2) Органите на МВР могат да обработват и лични данни, получени от други органи, за целите, за които са предоставени, както и за защита на националната сигурност, опазване на обществения ред и противодействие на престъпността. Тези данни се препредават само с разрешение на органа, който ги е предоставил.

(3) [OMISSIS] Обработването на лични данни се осъществява при условията и по реда на този закон, на Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ, L 119/1 от 4 май 2016 г.), наричан по-нататък "Регламент (ЕС) 2016/679 и на Закона за защита на личните данни.

Чл. 25а. [OMISSIS] (1) Обработването на лични данни, разкриващо расов или етнически произход, политически възгледи, религиозни или философски убеждения, членство в професионални съюзи, обработването на генетични данни, биометрични данни с цел уникално идентифициране на физическото лице, данни, свързани със здравословното състояние или сексуалния живот и сексуалната ориентация на лицето, е разрешено при условията на чл. 9 от Регламент (ЕС) 2016/679 или на чл. 51 от Закона за защита на личните данни.

(2) Личните данни по ал. 1 се събират само във връзка с други данни на засегнатото физическо лице.

Чл. 26. (1) [OMISSIS] При обработване на лични данни, свързано с дейностите по защита на националната сигурност, противодействие на престъпността, опазване на обществения ред и провеждане на наказателното производство, органите на МВР:

1. могат да не искат съгласието на физическото лице;
2. могат да не информират физическото лице преди и по време на обработването на личните му данни;
3. [OMISSIS] могат да обработват всички необходими категории лични данни;
4. [OMISSIS] предоставят личните данни на органите за защита на националната сигурност, противодействие на престъпността и опазване на обществения ред, както и на органите на съдебната власт за нуждите на конкретно наказателно производство;
5. [OMISSIS] предоставят личните данни на други администратори, които са държавни или местни органи, или получатели с оглед на обработването им за цели, различни от целите за защита на националната сигурност, противодействие на престъпността, опазване на обществения ред и провеждане на наказателното производство, в съответствие с Регламент (ЕС) 2016/679 и със Закона за защита на личните данни и по ред, определен с инструкцията по чл. 29, ал. 2;
6. [OMISSIS] обменят лични данни с компетентни органи и получатели от държави - членки на Европейския съюз, органи и агенции на Европейския съюз, трети държави или международни организации в съответствие с Регламент (ЕС) 2016/679 и със Закона за защита на личните данни.

(2) [OMISSIS] Сроковете за съхранение на данните по ал. 1 или за периодична проверка на необходимостта от съхранението им се определят от министъра на вътрешните работи. Тези данни се изтриват и в изпълнение на съдебен акт или решение на Комисията за защита на личните данни.

Чл. 27. Данните от полицейската регистрация на лицата, извършена на основание чл. 68, се използват само за защита на националната сигурност, противодействие на престъпността и опазване на обществения ред.

Чл. 68. (1) Полицейските органи извършват полицейска регистрация на лица, които са привлечени като обвиняеми за извършено умишлено престъпление от общ характер. Органите на досъдебното производство са длъжни да предприемат необходимите мерки за извършване на регистрацията от полицейските органи.

(2) Полицейската регистрация е вид обработване на лични данни за лицата по ал. 1, която се осъществява при условията на този закон.

(3) За целите на полицейската регистрация полицейските органи:

1. събират за лицата личните им данни, посочени в чл. 18 от Закона за българските лични документи;

2. дактилоскопират и фотографират лицата;

3. изземват образци за ДНК профил на лицата.

(4) За извършване на действията по ал. 3, т. 1 съгласието на лицето не се изисква.

(5) [OMISSIS] Лицата са длъжни да оказват съдействие, да не пречат и да не възпрепятстват полицейските органи при извършване на действията по ал. 3. При отказ на лицето действията по ал. 3, т. 2 и 3 се извършват принудително с разрешение на съдия от съответния първоинстанционен съд, на който е подсъдно престъплението от общ характер, за което е привлечено като обвиняем.

(6) Полицейската регистрация се сема въз основа на писмена заповед на администратора на лични данни или на оправомощени от него длъжностни лица служебно или след писмено мотивирано искане на регистрирания, когато:

1. регистрацията е извършена в нарушение на закона;

2. наказателното производство е прекратено с изключение на случаите по чл. 24, ал. 3 от Наказателно-процесуалния кодекс;

3. наказателното производство е приключило с влязла в сила оправдателна присъда;

4. лицето е освободено от наказателна отговорност и му е наложено административно наказание;

5. лицето е починало, като в този случай искането може да бъде направено от неговите наследници.

(7) Редът за извършване и снемане на полицейската регистрация се определя с наредба на Министерския съвет.

3.2. НАРЕДБА за реда за извършване и снемане на полицейска регистрация - [OMISSIS] Чл. 18. Полицейската регистрация се сема служебно или след писмено мотивирано искане на регистрирания или наследниците му.

Чл. 19. (1) Писменото мотивирано искане за снемане на полицейска регистрация се подава в структурите и звената по чл. 5, ал. 1 от регистрирания или наследниците му.

(2) Регистрираният или наследниците му задължително прилагат към искането документи, удостоверяващи наличието на основание по чл. 68, ал. 6 ЗМВР.

(3) Писменото мотивирано искане и документите, удостоверяващи наличието на основание по чл. 68, ал. 6 ЗМВР, задължително се изпращат в структурата на МВР, която е извършила регистрацията.

(4) Ръководителят на структурата на МВР, която е извършила регистрацията:

1. разпорежда извършване на проверка по административната преписка;
2. изготвя мотивирано предложение за снемане или за отказ за снемане на регистрацията съобразно установеното основание по чл. 68, ал. 6 ЗМВР с приложен към него комплект документи от проверката по преписката.

(5) [OMISSIS] Предложение не се изисква, когато в ГДНП е извършена проверка и е установено основание за снемане на полицейската регистрация. В този случай се прилага чл. 20, ал. 5.

(6) При проверката се изискват допълнително по служебен ред документи от прокуратурата, съда или друг компетентен орган, удостоверяващи наличието на основание по чл. 68, ал. 6 ЗМВР, както и справка за съдимост на регистрирания.

(7) [OMISSIS] Мотивираното предложение и комплектът документи се изпращат в ГДНП съобразно сроковете за извършване на проверка и издаване на индивидуален административен акт по Административнопроцесуалния кодекс.

(8) [OMISSIS] При постъпване на писмено мотивирано искане на заинтересовано лице или при служебно установяване на основание за

снемане на полицейска регистрация на лице, привлечено като обвиняем по наказателно производство, водено в Агенция "Митници" (АМ), материалите се изпращат на съответната структура на АМ. Ръководителят на съответната структура на АМ предприема действията по ал. 4, 6 и 7.

Чл. 20. (1) Служебно снемане на полицейска регистрация се извършва, когато в структурите и звената по чл. 5, ал. 1 се получат по служебен път документи, удостоверяващи наличието на основание за снемане по чл. 68, ал. 6 ЗМВР.

(2) Основание за снемане може да се установи служебно и в документален или автоматизиран информационен фонд на МВР по чл. 27.

(3) Ръководителите на структури по чл. 5, ал. 1 изготвят мотивирано предложение за издаване на писмена заповед за служебно снемане на полицейската регистрация, към което се прилагат документите по ал. 1.

(4) [OMISSIS] Мотивираното предложение и приложените към него документи се изпращат в ГДНП.

(5) [OMISSIS] Служебно снемане може да се извършва и в ГДНП по предложение на комисия, определена със заповед на директора на ГДНП.

Чл. 21. (1) Полицейската регистрация се сменя или снемането ѝ се отказва с писмена заповед на министъра на вътрешните работи или оправомощени от него длъжностни лица.

(2) [OMISSIS] Препис от заповедта за снемане или отказ за снемане на полицейската регистрация се изпраща за съобщаване на регистрирания или на наследниците му, а копия от заповедта - за сведение и изпълнение на структурите по чл. 5, ал. 1, ГДНП и НИКК.

Чл. 22. (1) Снемането на полицейска регистрация се извършва след издаване на заповед по чл. 21, ал. 1.

(2) [OMISSIS] Главна дирекция "Национална полиция" заличава данните по чл. 8, ал. 1, т. 2 - 5, 9 и 11 за конкретната регистрация чрез зачертаването им в картата за полицейска регистрация на лице по начин, непозволяващ използването им, и вписва данните по чл. 8, ал. 1, т. 12.

(3) Когато са извършени други полицейски регистрации на лицето, личните данни в картата за полицейска регистрация на лице, дактоформулите, AFIS номерът, ДНК баркодът и снимките се запазват.

(4) [OMISSIS] В случай че лицето няма друга полицейска регистрация, картата за полицейска регистрация на лице се унищожават по ред, определен със заповед на директора на ГДНП.

4. Фактическа обстановка, установена от първата съдебна инстанция:

4.1. Производството пред административния орган.

На 15.07.2020 г. NG от гр. София подава до Районно управление на МВР, гр. Казанлък, искане за снемане на полицейска регистрация, направено във връзка с Досъдебно производство № 1495/2014 г. по описа на Районно управление на МВР, гр. Казанлък, като прилага копие от свидетелство за съдимост с № 38240/17.06.2020 г., с което удостоверява, че съгласно справка в Бюрото за съдимост, не е осъждан.

На 29.07.2020 г. Началникът на Районно управление на МВР, гр. Казанлък, уведомява Заместник директора на Областна дирекция на МВР - Стара Загора, че за лицето NG има извършена криминалистическа регистрация на 02.06.2015 г. с № 16903 по досъдебно производство № ЗМ 1495/14 по описа на Районно управление на МВР, гр. Казанлък, за потвърждаване на неистина като свидетел - престъпление по чл. 290, ал. 1 НК.

На 13.08.2020 г. Районният прокурор на гр. Казанлък уведомява Областна дирекция на МВР- Стара Загора, че NG е бил привлечен като обвиняем за престъпление по чл. 290, ал.1 НК. На 02.07.2015 г. срещу него е внесен обвинителен акт в Районен съд - Казанлък и NG е осъден с Присъда №65/28.06.2016 г. с наложено наказание „пробация“ за срок от една година. Присъдата е била потвърдена с Решение №157/02.12.2016 г. по въззивно наказателно общ характер дело №1206/2016 г. по описа на Окръжен съд- Стара Загора. Наказанието е изтърпяно на 14.03.2018г.

Административният орган е изискал заверени преписи от съдебните решения.

Резултати от проверката са обективирани в докладна записка УРИ-349р-20071/19.08.2020 г., с която се предлага да се изготви мотивирано предложение до Главна дирекция Национална полиция - София за отказ за снемане от полицейска регистрация №16903/02.06.2015 г., извършена на лицето NG в Районно управление - Казанлък по досъдебно производство №284 ЗМ 1495/2014, пр. пр. №2742/2014 по описа на Районна прокуратура - Казанлък и на Районно управление на МВР - Казанлък за престъпление по чл. 290, ал.1 НК, по което NG е бил осъден на „пробация“ с Присъда №65/28.06.2016 г. на Районен съд - Казанлък, потвърдена с Решение № 157/02.12.2016 г. на Окръжен съд - Стара Загора.

На 19.08.2020 г. е изготвено предложение до директора на Главна дирекция „Национална полиция“ при МВР за издаване на заповед за отказ за снемане на полицейска регистрация на лицето NG от гр. София поради липса на основание по чл. 68, ал. 6 ЗМВР.

На 02.09.2020 г. директорът на Главна дирекция „Национална полиция“ при МВР издава оспорваната Заповед № 3286у-3258, с която отказва снемане на полицейска регистрация № 16903 от 02.06.2015 г., извършена в Районна управление - Казанлък при Областна дирекция на вътрешните работи - Стара Загора. Мотивът за отказ е, че осъждането с влязла в сила присъда не е сред лимитативно изброените основания за снемане на полицейската регистрация по чл. 68, ал. 6 ЗМВР, включително и при настъпила реабилитация.

На 08.10.2020 г. NG подава жалба срещу Заповед № 3286у-3258 от 02.09.2020 г. на директора на Главна дирекция „Национална полиция“ при МВР до Административен съд София-град

4.2. Първоинстанционният съд приема, че оспорената заповед на директора на Главна дирекция „Национална полиция“ при МВР е правилна и законосъобразна и отхвърля жалбата на NG.

Съдът приема, че същността на полицейската регистрация е вид обработване на лични данни на лицата, която се извършва съгласно ЗМВР, без съгласието на лицата, субекти на данните. Основанията за снемане на полицейската регистрация са изчерпателно посочени в чл. 68, ал. 6 ЗМВР и по делото не са ангажирани доказателства да е налице, което и да е от изброените основания за снемане на регистрацията. Съдът приема още, че между страните няма спор по фактите, че NG е бил осъден с влязла в сила присъда за извършено престъпление по чл. 290, ал.1 НК, както и че наложеното наказание е изтърпяно и е настъпила реабилитация. Посочва, че реабилитацията не е сред изрично изброените в закона основания за снемане на полицейската регистрация и доколкото последната има различна цел (чл. 27 ЗМВР да обезпечи националната сигурност, противодействието на престъпността и опазването на обществения ред) от тази на реабилитацията - да заличи осъждането и занаяпред последиците от него, свързани със самото осъждане, то основанията не могат да се тълкуват разширително. Относно приложението на чл. 13 и чл. 14 от Директивата, първоинстанционният съд приема, че те не са нарушени, доколкото няма доказателства на NG да е отказана исканата информация, а по принцип Правото на Европейския съюз не изключва възможността за обработване на лични данни с цел опазване на националната сигурност, противодействието на престъпността и опазването на обществения ред.

Въз основа на изложеното съдът заключава, че чл. 68, ал. 6 ЗМВР е специален по отношение на общите норми в областта на защита на личните данни, поради което има приоритет и обуславя невъзможността да бъде извършено снемане на полицейската регистрация на основания различни от посочените в специалния закон и отхвърля жалбата на NG.

Първоинстанционното съдебно решение е обжалвано пред настоящия касационен състав на Върховния административен съд на Република

България, който намира, че за правилното му разрешаване е необходимо тълкуване на съюзните норми.

5. Доводи и правни аргументи на страните

5.1. Основният довод на касационния жалбоподател е, че съдът неправилно е счел оспорваната заповед за отказ от снемане на полицейска регистрация за законосъобразна, като не е съобразил, че общият смисъл на чл. 5, 13 и 14 от Директивата е, че не може да съществува безкраен (неограничен) срок за обработка на личните данни чрез съхранение. Допълва, че при липса на основание за снемане на полицейската регистрация след настъпване на реабилитация, то по същество никога осъждано лице няма да може да поиска изтриване на личните му данни, събрани от компетентните органи по повод, извършеното от него наказуемо деяние, за което наказанието е изтърпiano и е настъпила реабилитация, т.е. съхранението е за неограничен срок.

6. Мотиви за необходимостта да бъдат отправени преюдициални въпроси.

6.1. Настоящият съдебен състав намира, че NG е физическо лице, което е осъдено с влязла в сила присъда за престъпление от общ характер, наказанието на което е изтърпiano и лицето е реабилитирано на основание чл. 88а, ал. 1 във вр. 82, ал. 1, т. 5 НК. Реабилитацията е настъпила на 14.03.2020 г.

6.2. В националното законодателство е установена система от правни норми, регламентираща извършването на полицейска регистрация на лица, които са привлечени като обвиняеми за извършено умишлено престъпление от общ характер.

Полицейската регистрация в същността си представлява обработване на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления, или изпълнението на наказания, включително предпазването от заплахи за обществената сигурност и тяхното предотвратяване и попада в приложното поле на Директива (ЕС) 2016/680.

Националната система от правни норми позволява при определени предпоставки, извършената полицейска регистрация да бъде снета (заличена, унищожена). Предпоставките за снемане са изчерпателно изброени в чл. 68, ал. 6 ЗМВР и между тях не фигурира настъпила реабилитация. Следователно не може да се стигне до снемане на регистрацията в тази хипотеза, а нито една от другите не би могла да бъде приложена.

Правото на Европейския съюз и конкретно Директива (ЕС) 2016/680, съображение 26, посветено на законосъобразното, добросъвестно и прозрачно обработване на личните данни, изисква гаранции, че събраните данни не надхвърлят необходимото и не се съхраняват за период по-дълъг от необходимото за целите, за които се обработват. Определя още, че администраторът следва да установи срокове за тяхното изтриване или периодичен преглед. В съображение 34 изрично се сочи, че обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления, или изпълнението на наказания, включително предпазването от заплахи за обществената сигурност и тяхното предотвратяване, следва да включва операции по ограничаване на обработването, заличаване или унищожаване на данните.

Тези принципни положения са намерили израз в конкретни разпоредби като чл. 5 от Директивата, задължаващ държавите-членки да определят подходящи срокове за изтриването на личните данни или за периодичната проверка на необходимостта от съхранение на личните данни, включително процесуални мерки, обезпечаващи спазването им; чл. 13, § 2 задължава държавите-членки със законодателни мерки да обезпечат упражняването на правата на субекта на данните, като го информират за (в т. „в“) за срока, за който ще се съхраняват данните, а ако това не е възможно - за критериите, използвани за определянето на този срок; чл. 13, § 3 дава право на държавите-членки със законодателни мерки да забавят, ограничат или дори да пропуснат предоставянето на информация по горните параграфи на субекта на данните, но само като вземат под внимание основните права и легитимни интереси на засегнатото лице

6.3. Настоящият съд намира, че не е ясно, дали така поставените цели от Директивата допускат законодателни мерки на държавите-членки, които да водят до практически неограничено право за обработване на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления, или изпълнението на наказания и отпадане на правото на субекта на данните за ограничаване на обработването, заличаване или унищожаване на данните му.

При обсъждане необходимостта от поставяне на преюдициални въпроси, настоящият съд съобрази, че съгласно съображение 7 от Директивата - „Осигуряването на хомогенно и високо ниво на защита на личните данни на физическите лица и улесняването на обмена на лични данни между компетентните органи на държавите членки са от решаващо значение за осигуряването на ефективно съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси и полицейско сътрудничество. За тази цел, нивото на защита на правата и свободите на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на

престъпления, или изпълнението на наказания, включително предпазването от заплахи за обществената сигурност и тяхното предотвратяване, следва да бъде еднакво във всички държави членки.“

Настоящият съд е запознат, че пред Съда на Европейския съюз са образувани две дела - С-180/21 отправено от Административен съд - Благоевград (България) на 23 март 2021 и С-205/21 отправено от Специализирания наказателен съд (България) на 31 март 2021 г, но същите се отнасят до други разпоредби от Директива 2016/680 и не засягат стоящия за разрешаване въпрос в настоящия случай. При извършването на проверка за произнасяния на Съда на Европейския съюз по механизма на преюдициалните запитвания, не са открити такива, които да отговарят на основния въпрос в настоящия казус, поради което отправянето на преюдициално запитване ще осигури единното и еднакво тълкуване на приложимите разпоредби от Директива 2016/680.

Преюдициален въпрос:

1. Тълкуването на чл. 5 от Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания и относно свободното движение на такива данни, и за отмяна на Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета във вр. с чл. 13, § 2, б. „б“ и § 3 от същата допуска ли национални законодателни мерки, които да водят до практически неограничено право за обработване на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления, или изпълнението на наказания и/или отпадане на правото на субекта на данните за ограничаване на обработването, заличаване или унищожаване на данните му?

По изложените съображения и на основание чл. 267, параграф 3 от Договора за функциониране на Европейския съюз, Върховният административен съд

ОПРЕДЕЛИ:

[OMISSIS].

ОТПРАВЯ преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз съгласно чл. 267, първи параграф, буква "б" от Договора за функционирането на Европейския съюз със следния въпрос:

1. Тълкуването на чл. 5 от Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на

физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания и относно свободното движение на такива данни, и за отмяна на Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета във вр. с чл. 13, § 2, б. „б“ и § 3 от същата допуска ли национални законодателни мерки, които да водят до практически неограничено право за обработване на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления, или изпълнението на наказания и/или отпадане на правото на субекта на данните за ограничаване на обработването, заличаване или унищожаване на данните му?

[OMISSIS]